

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. maj 2016
Kontor: Straffuldbyrddelseskontoret
Sagsbeh: Jørgen Jørgensen
Sagsnr.: 2016-0030-4433
Dok.: 1939442

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 514 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. april 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mogens Jensen (S).

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 514 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, som opfølgning på svar på REU alm. del – spørgsmål 406, redegøre for, om der eksisterer fælles europæiske regler for politisamarbejdet som inkluderer brugen af politiagenter i andre lande, og om disse regler i så fald er overtrådt, samt hvilke sanktioner der eventuelt måtte være ved overtrædelser?”

Svar:

1. EU-medlemsstaterne har vedtaget en konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem medlemsstaterne og en tillægsprotokol hertil.

Artikel 14 i konventionen har følgende ordlyd:

»Diskrete undersøgelser

1. Medlemsstater kan aftale at bistå hinanden i efterforskningen af strafbare handlinger og lade embedsmænd arbejde under skjult eller falsk identitet (diskrete undersøgelser).

2. Anmodninger om diskrete undersøgelser behandles i hvert enkelt tilfælde af den anmodede medlemsstats kompetente myndigheder under behørigt hensyn til national ret og nationale procedurer. Den anmodende medlemsstat og den anmodede medlemsstat aftaler indbyrdes under behørigt hensyn til deres nationale ret og nationale procedurer, hvor længe den diskrete undersøgelse skal vare, hvilke nærmere vilkår der skal gælde herfor, og hvilken retsstilling de berørte embedsmænd skal have under den diskrete undersøgelse.

3. Diskrete undersøgelser gennemføres i overensstemmelse med national ret og nationale procedurer i den medlemsstat, på hvis område de foregår. De berørte medlemsstater samarbejder om forberedelsen og overvågningen af diskrete undersøgelser og træffer foranstaltninger vedrørende sikkerheden for de embedsmænd, der arbejder under skjult eller falsk identitet.

4. Enhver medlemsstat kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 27, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den ikke er bundet af nærværende artikel. En sådan erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.«

Danmark har i forbindelse med ratifikation af konventionen erklæret ikke at være bundet af den nævnte bestemmelse om diskrete undersøgelser.

2. Danmark deltager endvidere i den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og to tillægsprotokoller hertil af henholdsvis 17. marts 1978 og 8. november 2001.

Artikel 19 i tillægsprotokollen af 8. november 2001 har følgende ordlyd:

»Diskrete undersøgelser

1. Den begærende og den anmodede stat kan aftale, at de hjælper hinanden med at efterforske forbrydelser ved brug af embedsmænd, der arbejder under skjult eller falsk identitet (diskrete undersøgelser).

2. Den anmodede stats kompetente myndigheder skal i hvert enkelt tilfælde træffe beslutning om anmodningen med behørig hensyntagen til statens nationale lovgivning og procedurer. Varigheden af den diskrete undersøgelse, de specifikke betingelser og de pågældende embedsmænds juridiske status under de diskrete undersøgelser skal aftales mellem parterne med behørig hensyntagen til deres nationale lovgivning og procedurer.

3. Diskrete undersøgelser skal finde sted i overensstemmelse med den nationale lovgivning og procedurer i den part, på hvis territorium den diskrete undersøgelse finder sted. De berørte parter skal samarbejde for at sikre, at den diskrete undersøgelse forberedes og overvåges og for at træffe foranstaltninger vedrørende sikkerheden for de embedsmænd, der arbejder under skjult eller falsk identitet.

4. Parterne skal ved at afgive en erklæring til Europarådets generalsekretær på tidspunktet for undertegnelse eller ved deponeringen af deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument anføre de myndigheder, der er kompetente med henblik på stk. 2. De kan efterfølgende til enhver tid og på samme måde ændre ordlyden af deres erklæring.«

Danmark har i forbindelse med ratifikation af tillægsprotokollen erklæret ikke at være bundet af den nævnte bestemmelse om diskrete undersøgelser.

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse indfører et samlet system for fremskaffelse af bevismateriale i straffesager baseret på princippet om gensidig anerkendelse.

Artikel 29 i direktivet har følgende ordlyd:

»Diskrete undersøgelser

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes for at anmode fuldbyrdelsesstaten om at bistå udstedelsesstaten med efterforskning i straffesager, som foretages af embedsmænd, der arbejder under dække eller falsk identitet (»diskrete undersøgelser«).

2. Udstedelsesmyndigheden anfører i den europæiske efterforskningskendelse, hvorfor den finder det sandsynligt, at den

diskrete undersøgelse er relevant for den pågældende straffesag. Afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk efterforskningskendelse, der er udstedt i henhold til denne artikel, træffes i hver enkelt sag af de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten under behørigt hensyn til dennes nationale ret og procedurer.

3. Ud over de grunde til afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse, der er omhandlet i artikel 11, kan fuldbyrdesmyndigheden afslå at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse som omhandlet i stk. 1, når:

- a) fuldbyrdelsen af den diskrete undersøgelse ikke ville være tilladt i en tilsvarende national sag, eller
- b) det ikke var muligt at nå til enighed om ordningerne vedrørende de diskrete undersøgelser i henhold til stk. 4.

4. Diskrete undersøgelser gennemføres i overensstemmelse med den nationale ret og de nationale procedurer i den medlemsstat, på hvis område undersøgelsen foregår. Retten til at handle og til at lede og kontrollere operationer vedrørende den diskrete undersøgelse tilkommer alene fuldbyrdesstatens kompetente myndigheder. Udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten aftaler indbyrdes under hensyntagen til deres nationale ret og procedurer, hvor længe den diskrete undersøgelse skal vare, hvilke nærmere vilkår der skal gælde herfor, og hvilken retsstilling de embedsmænd, der er involveret i diskrete undersøgelser, skal have.«

Direktivet om den europæiske efterforskningskendelse er vedtaget med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 82, stk. 1, litra a, og er derfor omfattet af Danmarks retsforbehold. Direktivet er således ikke bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

4. Danmark er således ikke bundet af internationale regler om brugen af politiagenter i andre lande. Som det fremgår af besvarelse af 12. april 2016 af spørgsmål nr. 406 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, har dansk politi tilkendegivet over for rumænsk politi, at i det omfang rumænsk politi måtte have benyttet den rumænske statsborger som agent i Danmark, var dette sket i strid med de danske regler om agentanvendelse.